

Perdona,
perdona, perdona?

DEMÀ
Josep Ramoneda

Salvador Cardús

Un joc amb proverbis

No havia llegit encara *La llibreta del professor Browne*, la nova publicació resultat de l'extraordinari *Wonder* de R.J. Palacio –un llibre amb més d'un milió de lectors arreu del món, que fa molts mesos que és un dels més venuts en català i la traducció del qual ha doblat insòlitàment el tiratge de la versió castellana–, i per tant no l'havia pogut recomanar per Reis. Es tracta d'un bloc de notes acompanyat amb centenars d'aforismes i proverbis –tradicionals, d'autors clàssics i de personatges de ficció– inspiradors i consistents amb l'emocionant història de l'August, el protagonista del *Wonder* original. Ara, la llibreta pot ser una bona alternativa a l'hora de fer els canvis de regals... Segui com sigui, i aprofitant que és Reis, proposo un joc als lectors a partir d'una tria que he fet d'algunes de les màximes d'aquesta nova publicació de La Campana.

PER COMENÇAR, CITARÉ el “Keep Calm, i sigues considerat” (anònim), acompanyat amb aquest altre aforisme: “Sigues considerat, perquè tothom que coneixes està lliurant una dura batalla”, d'Ian Maclaren. Podria recórrer al “tu ja m'entens”, però per si cal ser més explícit recordaré que qualsevol acord en ferm, en política però també en qualsevol terreny de la vida, demana una bona dosi de confiança. I la confiança només pot partir del reconeixement de la bona fe de la posició de l'altra part. És a dir, l'acord neix de la consideració pels arguments de l'altra part i no del seu menyspreu.

'LALLIBRETA DEL PROFESSOR BROWNE' és plena de màximes i proverbis que apel·len a la constància i la tenacitat, més necessàries que mai en aquest any que comença. Vegeu-ne algunes: “Cau set vegades, i aixeca-te'n vuit” (proverbi japonès); “Una ensopagada pot prevenir una caiguda” (proverbi anglès); “Per llarga que sigui la nit, el sol tornarà a sortir” (proverbi africà); “Si no t'hi porta el vent, agafa els remes” (proverbi llatí). I si els proverbis no us mereixen prou confiança, feu-ne a Thomas Jefferson: “Quan arribis al final de la corda, fes-hi un nus, i aguanta”. Encara que, pel que fa al nostre *tema*, ens pot ser útil aquest anònim: “Si el pla A no funciona, recorda que l'alfabet té 25 lletres més”.

ÉS CLAR, PERÒ, QUE la tenacitat no és només una qüestió de tossuderia o d'aguantar. Cal una actitud positiva. Per això, sempre es pot recórrer al clàssic Virgili: “La fortuna somriu als audaços”. I és que “El que compta no és el que et passa, sinó com reaccionis tu” (Epictet). En aquest sentit, per trobar una solució al desafiament inèdit que tenim da-

PERE VIRGLI

La confiança només pot partir del reconeixement de la bona fe de la posició de l'altra part

vant, és convenient seguir Ralph Waldo Emerson, que aconsella: “No vagis per on et porti el camí, vés per on no hi hagi camí i obre-hi una senda”. I, sobretot, com que aquesta senda no la podem fer en unes condicions ideals, cal escoltar l'àvia Nelly: “Juga amb les fitxes que tens”. Encara que als que troben que tot s'està complicant massa els aniria bé aplicar-se aquell proverbi jueu: “No demano una càrrega més lleugera, sinó unes espatlles més amples”. Un proverbi, d'altra banda, que alhora podria ser la pregària de 2015 en favor dels lideratges polítics del procés, i particularment del que ha assumit el president Artur Mas.

PER ACABAR, DESTACARIA tres màximes definitives. Una de sant Francesc d'Assís: “Comença fent primer el que és necessari, continua fent el que és possible, i de cop i volta estaràs fent l'impossible”. En segon lloc, la del Dr. Wayne W. Dyer: “Si has de triar entre tenir raó o ser considerat, tria ser considerat”, una actitud que ens donarà la flexibilitat necessària. I, si volem contribuir cadascú des de la pròpia posició a l'èxit col·lectiu, fem cas al Joseph, també personatge de *Wonder*: “Quan sigui fosc, sigues tu qui encén el llum”.

Jo també et buscava per la botiga. Tothom et buscava per aquella botiga, perquè tothom et volia preguntar on eren els aparells que compten els passos que fas en un dia o els GPS en català o un videojoc. Duies una armilla verda (et distingia dels clients, però no gaire) i un pin a la solapa amb el teu nom. Mentre ensenyaves un cronòmetre per córrer a una dona et va interrompre un senyor per preguntar-te pel llibre de com fer pa del forner Barriga. Et va interrompre perquè no podia anar-vos seguint a tu i la senyora del cronòmetre pels passadissos, fins que acabessis. I no podia esperar-se en un racó, perquè tothom et volia preguntar coses i tothom t'assaltava, des d'un cantó, des d'un altre, pels passadissos però implacables. Ningú tenia temps ni orientació per aturar-se un moment i buscar tot sol la secció que li convenia. Et necessitaven a tu, perquè tenien ganes de marxar corrents amb el botí per deixar-te allà, exposat a tots els altres àvids que arribaven. Volien anar ben ràpid a la cua de les caixes per poder-se discutir amb les parelles. Llavors et vaig assaltar jo. Jo volia un aparell el nom del qual duia apuntat al mòbil. Mentre anàvem a buscar-lo, desenes de mans de zombies provaven d'arrabassar-te'm. La paraula no era “Cervell”, com diuen els zombies, sinó “Perdona?” Perdona, perdona, perdona... I tu, amb un somriure, indicaves on eren els paquets per fer *cupcakes* o el prestatge dels auriculars mentre jo et seguia, possessiva. “Perdona?” Sí, perdona...! Et vaig mirar els cabells, pentinats cap endavant amb eixugador. I van ser els teus cabells que em van fer veure amb claredat la teva vida lluny d'allà. Una vida complexa i trafegosa, amb bromes privades, rebuts de la llum massa cars i gent a qui abraçar. Avui pots també desemboliques regals. Demà segur que ja no tens feina, s'ha acabat la campanya de Nadal. Vas ser molt amable.

EMPAR MOLINER

Les grans oportunitats es troben amb una mica de sort.

I amb un molt d'assessor personal.

Solvía.cat

Consulta-ho a un dels nostres assessors personals.

Informació també disponible en el 902 333 131 i en les oficines del grup Banc Sabadell.

Solvía ^{BS}

0 14 8 7

9 17720 1410 10009